

у двамата бѣше едно общо — безстрахливостъ и привычка къмъ бойовниятъ животъ. Еднакво и двамата са относяхъ недовѣрчиво къмъ штатскитъ генерали, и тѣзи герои на мирниятъ режимъ, които като носятъ военниятъ мундиръ, явявахъ са на бойовниятъ ниви съ невинността на младенцитъ и съ кротостта на гълъбитъ. За съжаление тѣзи двѣ бойовни сили — Тотлебенъ и Скобелевъ, не дълго вървахъ на редъ. Твърдѣ несходни бѣхъ тѣхнитъ натури, твърдѣ разни възгледи за войната, за солдатинътъ.... Единътъ, цѣла осторожностъ, даже медлителностъ, спокойствие, но отрано обмисленъ планъ. Другийтъ, орелъ, който жадно са спуща на врагътъ, находчивъ, гениаленъ, даже способенъ въ самийтъ бой да създаде нова диспозиция, нервентъ, алчущъ на силнитъ впечатлѣния.... Тобоицетъ на войскитъ, разумѣва са, бѣше вторийтъ, а то и рольта на войскитъ подъ Плевенъ бѣше несъмнено по полезна.... После доиде Гюкъ-Тене и Скобелевъ ставъ другъ. Съ голяма дръзката разсеждителностъ, поетътъ на войната, а не на военната тематикъ.... Най на послѣ той поведе себѣ самъ въ последне време и настоящийтъ Скобелевъ ний сикме, а ний отпослѣ въ първата голѣма война. До 1880 год. — когато само са развиваше, усилваше, растеше. Всѣхъ тѣхъ качества до тоу време бѣхъ само признаци на генийтъ, съ отдѣлни лучи на тази военна звѣзда, толкозь свѣтла, толкозь бистро изгрѣла, щото тутакси пакъ да изгасне.

Нуждно бѣше да са види, какъ въ Букурещъ го срѣщаха ранениитъ на 30 Августа, за да са разбере, до каква степенъ умѣе солдатина да цѣни вѣрно своитъ приятели и неприатели. Вирочемъ и не единъ солдатинъ. У „Брофта“ на яденне нѣкой си отъ щабнитъ герои съ грамадни протекции и за това съ блестяща карьера, намислилъ да заприказва за младийтъ генералъ въ такъвъ развратенъ тонъ, който незная защо са счита у насъ признакъ на самостоятелностъ на мнѣнията и даже принадлежностъ на доброто общество.... Говори, говори, па и прѣгракиж.... Безъ задръжване!....

Изведижъ предъ него израстюва армейский офицеринъ съ прѣвързана ржка....

— Да мълчишъ!... Гнилость.... Когато вий окачвате на себе си кръстове, които принадлежатъ намъ, когато вий снимате кожата отъ всичко наоколо, то вий са ползвате съ всичкитъ изгоди на дѣлото, гдѣто ний знаемъ само единитъ тѣжки обязанности, ний ви прѣдставяваме пълна сво-